

Any II - Girona - Abril 1907 - Núm. 10

Scherzando...

REVISTA MUSICAL MENSUAL CATALANA ILUSTRADA

* REDACCIÓ
PLASSA DEL
VÍ - N.º 11 - 1.ª
GIRONA * *

Carmen Karr (L' Escardot)

**BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA**

SUSCRIPCIÓ: Un any 3 pessetas

Número solt 30 Céntims

Carme Karr: (L' escardot)

Tots els que 's preocupan del moviment literari i artístic de nostra patria conexen de sobres a Carme Karr. Qui no ha cantat una de ses belles cançons? qui no ha llegit un de sos admirables articles literaris? Enèrgica y treballadora ha escampat arreu els fruits de sa potentia intelectualitat.

Sí la índole de nostra revista ho permetés feríem un estudi un xic estès de la distingida autora de "Clixés". Sa doble personalitat com a compositora i com a literata ens sugereix una pila de consideracions. Ants que tot i per sobre de tot, na Carme Karr es una gran artista. Compren i sent la Bellesa com ningú. No dubtèm pas que sí la senyora Karr, *hagués volgut pintar* s' hauria distingit com a pintora. En alguns articles de Clixés se revela com a tal amb una potencia i seguretat maravellosa.

La esquisidesa de ses percepcions, son bon gust i la noblesa de la seva ànima fan que 's revolti algun cop contra la societat plena de xorcs, presumits i viciosos.

Allevores maneja sa ploma virilment; incisiva i energica. Esdevé una gran venjadora.

Per altre part son cor sensible i femení, enamorat del ritme melangiós de nostra música la obliga a fer cançons i alleavors compona sensa rebuscaments, amb elegancia propia, recullint la palpitació sonora que troba en les estrofes de nostres mellors poetes. I 'ls sencills l' escoltan i l' admiren i repetexen ses tonades perque ells aimen l' inspiració i 'l sentiment.

Heus aquí lo que s' ens acut escriure ab motiu d' honrar nostra revista amb el retrat i una plana musical de nostra amiga i colaboradora na Carme Karr.

Les sardanes de concurs

Catalunya, en el desvetllament de les seves energies, en el total ressorgiment del seu ésser, ha retornat á ella mateixa; i pensant, vivint, sentint á la catalana, naturalment á la catalana ha obrat, á la catalana ha donat els assononats y xamosos fruits qu' en totes les manifestacions de l' esprit humá ha lograt obtenir. Per xó ha llençat de son sí tot lo que desfigurava sa particular fesomia, i toca ja á son terme l' obra de desferse dels deixos estranys, desnaturalisadors de sa peculiar manera d' esser, que s' había empeltat en una época ja sortosament passada, de condormidora decadencia.

Una de les manifestacions d' aquest esperançador moviment de reivindicació de la personalitat catalana resalta ardidament en tots els actes en que l' ànima senzilla del poble hi prén una part ben activa; en els sempre francs esclats de joia i entusiasme del poble, als que s' hi llença ab tota l' ànima, cándida i ingenuament, exteriorisant les seves més íntimes satisfaccions. Sempre l' home ha sentit imperiosa necessitat de llençar al de-

ORQVIDEA

LETRA DE M. DE PALOL
MÚSICA DE CARMEN KARR

Moderat i lligat.

Cant

Piano

Els vos tres ulls be-nys-ra son blaus com el Cel son blaus com la

meno *ralli*

mar y a. - par qui am l'in-cons-tan-cia d'un i al-tre ben a-pres des-ti-mar

ab el cant

Gai! que si un cor e-na-ma, rat sa, kon-ça a lle-gi els

vos-tres ulls u briaçh d'a-nel sem-pre en son fonstria de tro-bar l'e-nig-ma

ten

de la mar y del Cel de la mar y del Cel.

MINISTERIO
DE CULTURA

fora l'alegría que tot l'omple, i es responent á la satisfacció d'aquesta necessitat que va neixer la dança... I la dança es calcada en els mateixos trets de la fesomia patria, segueix el ritme marcat pels batecs del seu cor, es nascuda dels bleixos de la seva ánima!!

El nostre poble semblava haberse oblidat de les seves dances, i per xó buscava en va la complerta exteriorisació de la seva alegría en les dances exótiques que li servían, en els balls foresters que li brindaven... perquè 'ls ballava mancat de senzillesa, d'ingenuitat... els ballava sens ánima!!

Pro ara, com ja casi tots els nostres balls, fins la sardana, la solemnia sardana qu'avans semblava únicament patrimoni sols d'una part dels fills de Catalunya, s'ha anat tant engrandint, que dintre sa grandiosa anella hi ha capigut tota la Patria. La sardana ha triomfat! D'un cap á l'altre de la nostra terra s'omple l'espai ab les alegres passades del *floviol*, ab les amoroses esparces de *triples* i *tenors*, empenyent á tothom, joves i vells, rics i pobres, á juntarse les mans estretament; ja 's troven units els cors en la grandiosa entonació del himne de la vida.. La sardana ha triomfat! El nostre ball nacional ja es entrat de ple en les costums de tot, de tot el nostre poble, i ell es l'esclat de joia ab qu'ingénua i candidament se llença 'l poble catalá cap á la dignificació de les seves expansions.

* * *

Es encoratjador l'hermós espectacle qu'ofereix el nostre poble organisant arreu concursos de sardanistes; fomentant cada cop ab mes dalit la nostra bella dança... Mes, fora encara mellor si 's fes ab més acert l'organisació d'aitals concursos... Tants cops com he assistit an aquestes belles festes m'he plangut del desacert que les presideix...

Pro varé d'esplicarme.

La sardana que s'executa, i qu'han de *treurer* els concursants, no pot admetres generalment com á sardana; podrá tenir d'aquesta 'l nom i 'l ritme, però casi sempre aital composició musical, constitueix un grós atentat contra 'l nostre ball nacional i contra la música; si no s'executés ni 's ballés fora un entreteniment inofensiu, d'altre manera demostra 'l més absolut desconeixament de la sardana, i per poc que 's reflexioni 's veu clarament que no fa 'l be que deuría.

En que consisteix el merit d'una sardana destinada á un concurs? No es ni en la inspiració dels motius, ni en el treball téctic que pugui haberhi, ni en la instrumentació que porti... El merit consisteix en la dificultat (llegeixis *impossibilitat*) de ben ballarla, de *treurerla*... El merit d'una sardana de concurs *no residix* doncs, en el seu valor musical, sinó en les dificultatats qu'ofereixi als balladors. Fins, pot no tenirne cap de valor musical, puig per cumplir el *seu comís* n'hi ha prou ab *disorientar* als sardanistes. El valor de la música d'una sardana de concurs, doncs, será nul ó ocuparà l'ultim lloc: el primer lloc corresponent als medis de que 's valgui l'autor pera desconcertar al concursants.

Jo tenim que, per l' autor, lo més interessant d' una sardana d' aquesta mena, ha de consistir en inventar estratagemes, enganys pera 'l logro del seu unic fí; pro música creada de manera tal, no pot ser sincera, ha d' esser manca d' espontaneïtat... A mes, valdres d' aitals medis, no s' avé ab la serietat que deu acompanyar á la sardana; i si tot se redueix á *enganyar* als balladors ab estratagemes de tota mena, no crec que valgui la pena de fer un concurs, i fins crec qu' es mellor no celebrar-lo, puig la riota ab que 'l public reb á les *colles* que no han sabut endevinar l' *engany* ab que tan sols consistia la sardana (casi sempre totes) fereix de rebot la nostra dança, que sembla sigui ridicolisada.

Si al menys els autors no 's valguessin de qualsevol medi, al apilotar dificultat sobre dificultat... Recordo una estratagema, usada per mes d' un compositor, que consisteix en començar i acabar els *curts* ab les mateixes figures musicals ab que 's començan i s' acaban els *llargs*... Aixó es una de les pitjors combinacions que poden fer-se. Vritat que 'ls balladors se veuen impossibilitats de reconeixer hont començan i hont acaban les dugues parts en que 's divideix la sardana, pro aquesta queda desnaturalisada d' aital manera ab la destrucció d' aquestes dugues parts, (*qu' es precis que estinguin ben caracterisades, ben diferents una de l' altre*, lo que semblan ignorar mols compositors) que mai an aital composició podrà donarseli 'l nom de sardana.

Si 'ls compositors de sardanes estiguessin tots ben poseïts de la significació del nostre ball, no incorrerian en aquest i altres desconsoladors mancaments en que continuament se deixen caurer d' una manera llastimosa.

No 'n vull retreurer cap mes de les estratagemes que abusivament se posen en pràctica; des del que *comença* un tema musical á la fi dels *llargs* per *continuarla* al seu començament, fins al que acaba (?) la sardana *sobre lo dominant*, (1) tothom pot veurer, en les sardanes destinades als concursos de sardanistes, l' assortit mes complet de atentats contra la sardana i contra la música.

Mes qu' enganyar als sardanistes, procuris exigir tota la propietat en ballar la nostra dança; executis una sardana de tothom desconeguda, aixó si, pro tinguis present que no n' hi ha pas prou de *treurerla*, sinó qu' es precis ballarla ab tota la serietat que reclama la grandiositat del nostre ball nacional.

Formant part del jurat en un concurs de sardanistes celebrat en una de les nostres mes antigues ciutats, vaig oposarme que 's dongués un accésit á l' única colla qu' habia lograt ben repartir la sardana de concurs després del primer contrapunt, per la manera *axulapada* com la ballaban;

(1) Rigorosament històric. La sardana no era acabada... Com no ha d' esser aixís si finalisava sobre un acort que demana naturalment resolució?

i els meus companys de jurat varen adoptar per unanimitat el meu criteri. I crec qu' aixís se fomenta mes la sardana que no pas presentant grans dificultats á vencer, ab estratagemes i enganys que desnaturalisen la sardana i la ridiculisen.

No s' ha lograt ja desterrar per sempre el poca—solta *potpourri* qu' alguns inconcients habian introduit á la nostra dança? No s' ha arribat á espurgar del nostre ball nacional els aires vulgars ab ribets de *genero chico* ab qu' alguns ignorants els vestien? Doncs, porque no hem de fer lo mateix ab les sardanes que s' executan en els concursos?

Schopenhauer deia que 'l *potpourri* havia d' esser prohibit per la policia, jo dic que les sardanes ab que 's fan els concursos de sardanistes, per constituir un crim de *lesa patria*, haurian de caurer de ple en la llei dita de les jurisdiccions...

Al menys aquesta llei fora bona aplicada en aquest sentit...

J. B. Espadaler.

Snt. quirse de Besora 2 Abril de 1907.

Publicacions rebudas

Lletres. Ab aquet titul ha comensat á publicarse en aquesta Ciutat una revista literaria. Conté al primer nombre treballs interessants de 'n Bertrana, Monsalvatje, Via, Maragall, Pla y altres escritors no menys notables. Desitjem á *Lletres* llarga durada per bé de nostre literatura.

LA FONT DE 'N PERICOT, sardana Juncá
IDEAL id. Serra

Edició Sobrequés y Reitg preu 2 pesetas.

La bona amistad que 'ns uneix ab els autors de aquestes últimes sardanes, ens priva de ferne un elogi que encare que merescut el creurian apasionat.

Per altre part tothom coneix el triomf de aquets mestres llorejats al Concurs Sobrequés y Reitg ab FONT DE 'N PERICOT y IDEAL quines obres foren delirantment ovacionades al esser executades el día del repart de premis.

Van endresadas á Ramón Imbert y Ernestina Moreno.

Noves

A tots els musichs.—*Recomanem als nostres corresponsals y á tots els nostres amichs, ens posin al corrent de lo que se celebri á sos respectius pobles, ja sigui concerts-orquestals, corals, funcions religiosas ó qualsevulga solemnitat musical. Ens plau donar aquesta nova ab el desitj de que Scherzando... siga el porta-veu ab tota imparcialitat de totes les festes musicals que se celebrin á la nostra Provincia.*

Le celebrada cobla-orquesta «La Principal» de la Bisbal acaba d'esser objecte d'una reforma qu'indubtablement els hi ha de reportar grans beneficis.

La formen els professors Joseph M. Soler (Director) Canet (Violi solista) Puigblanqué (Violi primer) Mercader (Viola) Martí (Clarinet primer) Godo (Clarinet segon) Llupart (Cornetí primer) Bosch (Cornetí segon) Garriga (Fiscorn) y Masifernt (Contrabaire).

Augurem á la citada cobla-orquesta una brillant campanya per portar tots els professors que la componen una reputació ben conquistada.

* * *

El celebrat mestre compositor en Joseph Pi Pascual, ha publicat pera la present temporada una colecció de deu bailables pera orquesta que 'l igual que tots els publicats per aquest autor son altament recomanables. El programa enter costa 50 pesetas.

* * *

Dintre pocs dias, pendrà posesió de son carrech de beneficiat—organista de Arbucias— nostre estimat amic mossen Manuel Feliu. Felicitem a l'entusiaste Feliu a l'ensemps que 'ls Arbucienchs estaran de enhorabona per contar entre ells á persona d'alts merits reconeguts.

* * *

Al Foment de la sardana de Barcelona, foren ovacionats els celebrats mestres Serra y Juncá, al tocar el pianista les sardanes «Ideal» y «La Font de 'n Pericot» llorejades al concurs Sobrequés Reigt.

Aquest éxit be se 'l merexen tan distingits autors.

* * *

Havem rebut el carnet de la orquesta «Antigua unión Filarmonica» de Barcelona de la qual es director n' Estera. Forman part de aquesta els solistas Muner, Soler, Nori, Sanjuan y Cos (a) Siset.

* * *

En el nombre del mes de Juny la canço "Luny de l' aimada,, fragment de la llegenda musical de 'n Juan B. Espadaler.

* * *

El famós pianista Raoul Pugno anuncia pera aquet mes sa tournée, comensant el dia 11 á la «Sala de Bellas Arts» de St. Sebastian, 13 a la «Sala de la Filarmonica» de Bilbao y 17 y 19 al «Teatre de la Comedia» de Madrid.

Per aquets concerts ha exigit de les empreses un piano Ortiz & Cussó.

* * *

La banda municipal de Barcelona, torna, altre voita, á tocar sardanes. Per cert qu' ens crida l'atenció el fet d' haver estat dita banda molt temps sense tocarles. ¿Com es, Sr. Sadurní, que vosté ha consentit que durant tant de temps, la seva notable banda deixés d' interpretar com ella sab ferho, les belles composicions de nostra terra?—Ens alegra que sols hagi sigut pasatjer aquest temps de no tocarne. Sortosament, tots som prou cataláns á Catalunya y estimém com cal lo que es genuí de casa nostra.

DALMÁU CARLES & COMP.—GIRONA

Triomf dels mestres Joseph Serra

IDEAL Sardana pera piano

premiada al concurs Sobrequés & Reitg de 1907

La Font de 'n Pericot sardana pera piano

de en Juncá.-Primer premi del concurs

Musical Sobrequés & Reitg.

executadas ab gran exit

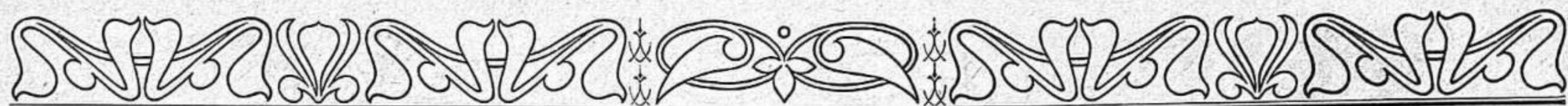
Próxim á publicarse

Cançons escolars pera nois i noies
del llorejat **Miquel Rué**

unich premi dels concurs Sobrequés & Reitg

Diposit exclusiu: **Sobrequés & Reitg-Girona**

Ultimes Sardanas pera piano

PUBLICADES PER LA CASA

SOBREQUÉS & REITG--GIRONA

Grandiós exit d' en Cassiá Casademont

TRISTOYA

sardana llarga pera piano.--Preu 2 pesetas.

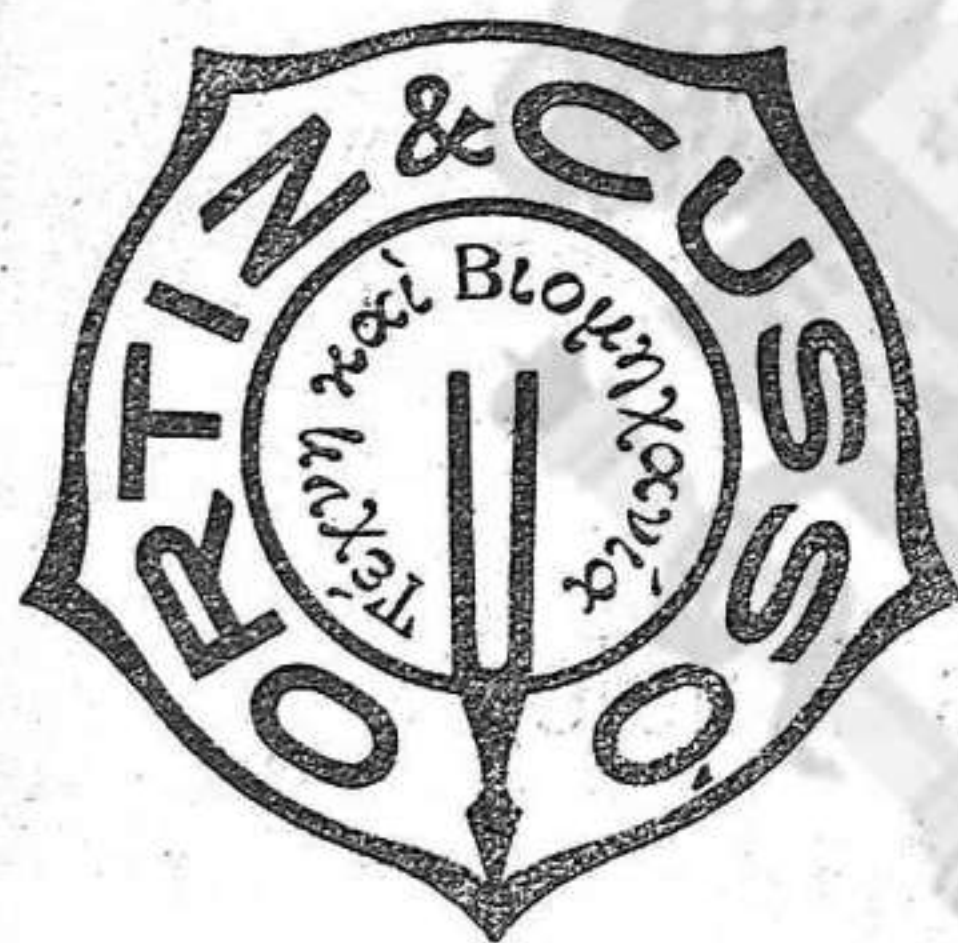
ACABA DE PUBLICARSE

2.ª edició.--L'ARCH DE SAN MARTI

d' en Pere Rigau.--Preu 1'50 pesetas.

Dipòsit: *Sobrequés & Reity. - Girona*

De venta en tots els magatzems de música de Catalunya.

Pianos y Armoniums

Ortiz & Cussó

Recomenats per las eminencias pianísticas com Risler,
Malats, Granados, Marshall, etc., etc.

Premiats á totes les exposicions y últimament á la de
MILÁN AB EL GRAN PRIX

Fabrica y salons.--Ramalleras del 19 al 24--Barcelona

